

Ta Nghe Thấy

Contents

Ta Nghe Thấy	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	3
5. Chương 5	3
6. Chương 6	4
7. Chương 7	4
8. Chương 8	4
9. Chương 9	5
10. Chương 10	5
11. Chương 11	5
12. Chương 12	6
13. Chương 13	6
14. Chương 14	6
15. Chương 15	6
16. Chương 16	7
17. Chương 17	7
18. Chương 18	7
19. Chương 19	8
20. Chương 20	8
21. Chương 21	8
22. Chương 22	9
23. Chương 23	9
24. Chương 24	9
25. Chương 25	9
26. Chương 26	10
27. Chương 27	10
28. Chương 28	10
29. Chương 29	11
30. Chương 30	11
31. Chương 31	11
32. Chương 32	12
33. Chương 33	12
34. Chương 34	12
35. Chương 35	13
36. Chương 36	13
37. Chương 37	13
38. Chương 38	14
39. Chương 39	14
40. Chương 40: Ngoại Truyện 1	15
41. Chương 41: Phiên Ngoại 2	15

Ta Nghe Thấy

Giới thiệu

Một thị trấn nhỏ nơi đó xuất hiện một người điên nhưng cũng không biết vì sao anh ta điên chỉ biết

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ta-nghe-thay>

1. Chương 1

Phong tử* ở tại thôn Hương Xuân, trong thôn Hương Xuân có một kẻ điên.

Phong tử không có cha cũng không có mẹ, phong tử không có nhà cũng không có tiền, cũng không có ai gần kề nhớ tên phong tử.

Phong tử điên điên khùng khùng vừa được 23 tuổi, phong tử vẫn phát điên, vẫn ở trong thôn Hương Xuân.

Phong tử sinh ra thân thể đơn độc yếu ớt, nhưng ngược lại là một kẻ điên đẹp mắt.

Hai má trắng tinh, có một đôi mắt thanh tú động lòng người, con mắt một mí, cười rộ lên tựa như hai lưỡi trắng liềm nhỏ nhỏ.

Chỉ tiếc là một người điên.

— — —
*Phong tử: Kẻ điên - lẽ ra đổi thành kẻ điên hết...nhưng đọc rồi quá -, nên Phong sẽ đổi phong tử và kẻ điên thay phiên nhau tùy theo câu văn nhé.

Phong tử không phải là tên của nv 9
— — — — —

2. Chương 2

Trong thôn Hương Xuân có một loại cây hương xuân, cây hương xuân chỉ mới lên mầm, liền bị hái mầm xuống mà đem ra phố bán.

Phong tử giống như cây hương xuân, phong tử và cây hương xuân chỉ có một, kẻ điên cùng cây hương xuân làm gì cũng không lớn nổi.

Phong tử cho mầm cây hương xuân chưa trưởng thành của hắn một cái tên dễ nghe.

Phong tử thường thường ngồi xổm trước cửa nhà tranh, cười hì hì mà nói chuyện với mầm cây hương xuân.

Phong tử nói: Xuân nhi Xuân nhi, tên của ta bị người quên a, tên của người ta sẽ giúp người nhớ kỹ.

Phong tử nói: Xuân nhi Xuân nhi, người nghe thấy ta nói chuyện không, người nghe thấy không.

— — — — —

3. Chương 3

Phong tử dậy sớm, trời vừa tờ mờ sáng đã vui vẻ chạy ra bờ sông nhỏ, múc một gáo nước đầy.

Phong tử bưng lấy gáo nước, lại vui vẻ chạy về phía nhà tranh, đem nửa gáo nước tưới lên mầm cây hương xuân.

Phong tử ừng ực uống hết nửa gáo nước còn lại, buổi sáng nước sông lạnh buốt, kẻ điên vừa uống vừa run rẩy.

Phong tử uống nước xong, ngồi xổm cười hì hì nói chuyện với cây hương xuân.

Phong tử nói: Xuân nhi Xuân nhi, thứ tốt thì phải chia sẻ a. Xuân nhi xuân nhi, người nghe thấy không.

4. Chương 4

Phong tử giúp vợ Vương gia chà hai cái bồ của em bé, khiến cho trên người dính mùi kỳ quái.

Phong tử giúp Trương đại lão gia hái cây xuân hương trong rừng, bị Trương gia lão đại chê trên người thối, không sạch sẽ.

Phong tử giúp Lý Hán gánh ba lu nước, bả vai gầy bị đòn gánh đè lên ra hai dấu đỏ ửng.

Phong tử cầm lấy bánh bao đen Vương Gia cho, Trương gia cho cây hồ dán, Lý gia thì cho tỳ rau.

Phong tử dùng nước rửa sạch sẽ mùi hôi trên người, mới đi về nhà tranh, ngồi xổm bên cạnh mầm cây hương xuân.

Phong tử nói: Xuân nhi Xuân nhi, hôm nay ta cũng được ăn rất no bụng nha. Xuân nhi xuân nhi, người nghe thấy không.

5. Chương 5

Cây hương xuân của phong tử là vật hiếm. Trên đời này đâu còn có mầm cây hương xuân chưa trưởng thành chứ.

Vợ Vương gia nói với kẻ điên: người đem mầm hương xuân chưa trưởng thành ra bán, đổi chút tiền cưới một người vợ đi.

Trương đại lão gia đối kẻ điên nói: người đem mầm hương xuân cho ta, ta liền thu lưu người làm người ở của nhà ta.

Lý Hán đối kẻ điên nói: gọi mọi người đến nhìn mầm hương xuân này, người liền thành danh a.

Phong tử ngồi xổm trước cửa nhà tranh, cười hì hì nói với mầm hương xuân: Xuân nhi Xuân nhi, bọn họ lại đang đánh chủ ý với người a.

Phong tử nói: Xuân nhi Xuân nhi, ta mới sẽ không để cho bọn họ khi dễ người. Xuân nhi xuân nhi, người nghe thấy không.

6. Chương 6

Gió thổi lớn a, mầm cây hương xuân nho nhỏ bị gió thổi tung đưa

Phong tử nhanh chóng xoay quanh, cởi áo bộ áo choàng rách rưới che trên mặt của mầm hương xuân, để vài tảng đá ở bốn phía.

Phong tử toàn thân cao thấp chỉ có một bộ y phục. Phong tử hiện tại trần truồng đứng ở trong gió.

Phong tử nghĩ nghĩ, lại đem áo choàng ngắn nâng lên ngồi trên mặt đất, đem mầm hương xuân để ở trong khe hở chính giữa chân.

Phong tử quần trên áo choàng ngắn, cười hì hì đối với mầm hương xuân ở giữa chân nói: Xuân nhi Xuân nhi, chỗ này của ta bị người xem hết trơn a. *em nó ko không bận đồ*

Gió thổi càng lớn, kẻ điên run rẩy nói: chính là Xuân nhi, ta muốn bảo vệ người a. Xuân nhi xuân nhi, người nghe thấy không.

7. Chương 7

Nhà tranh của phong tử bị gió lớn thổi ngã, phong tử hốt hải chạy đi lấy rất nhiều rơm rạ, từng cái từng cái buộc thành một đống cỏ khô.

Vợ Vương Gia đến thăm: phong tử thật đáng thương, người không có cách nào khác giúp ta chà bồn cầu cho em bé a .

Trương đại lão gia tới thăm: phong tử đáng thương, người không có cách nào khác giúp ta hái cây hương xuân nữa a .

Lý Hán tới thăm: phong tử đáng thương, người không có cách nào khác giúp ta đi nấu nước .

Phong tử sờ sờ bụng đói bị đau, nghiêng đầu sang chỗ khác cười hì hì với bọn họ, tiếp từng chút từng chút buộc đống cỏ khô.

Phong tử nói: làm sao có thể đáng thương chứ, các người xem, phòng ở bị ngã, nhưng Xuân nhi vẫn rất tốt nha.

8. Chương 8

Phong tử dựng nhà tranh xong. Nhà tranh mới so với nhà tranh cũ hơi nhỏ đi một chút.

Phong tử dùng một số lớn rơm rạ dựng một cái lều nhỏ cho mầm hương xuân, lều có bốn cọc gỗ kiên cố .

Phong tử ngồi xổm trước cửa nhà tranh, cười hì hì nói với mầm hương xuân: Xuân nhi Xuân nhi, lúc mưa gió, người tránh ở dưới chỗ này nha.

Phong tử đứng dậy, vuốt ve rơm rạ trên tay. Vỗ vỗ, kẻ điên liền té lăn trên đất .

Hai ngày này kẻ điên không có cách nào làm việc cho người trong thôn, không có gì có thể ăn a.

9. Chương 9

Phong tử mơ hồ một hồi, đứng lên lão đảo đến bờ sông nhỏ, uống rất nhiều nước.

Khi trong bụng trống trơn có gì đó rồi, mới có khí lực đi kiếm thức ăn.

Phong tử lấy tay múc ít nước, lại lão đảo trở về.

Phong tử đem nước tưới trên mầm hương xuân, phong tử cười hì hì nói: Xuân nhi Xuân nhi, không cần phải bị đói nha.

Phong tử nói: Xuân nhi Xuân nhi, đầu của ta thật choáng váng a. Xuân nhi Xuân nhi, người nghe thấy không.

10. Chương 10

Hai đứa con của vợ Vương gia lớn một chút, không cần người chà bồn cầu nữa .

Cây hương xuân của Trương đại lão gia vào xuân già đi, không hề sinh chồi .

Phong tử mỗi ngày nấu nước giùm Lý Hán, mỗi ngày Lý Hán cho tí rau để ăn.

Người trong thôn đều nói: Phong tử khi làm việc đều hiểu được , kẻ điên không giống người điên.

Người trong thôn còn nói: Phong tử không để ý ai, lại lấy cây hương xuân làm bằng hữu, không phải kẻ điên thì là cái gì.

11. Chương 11

Phong tử phát hiện lá mầm hương xuân của hắn biến thành màu đen, kẻ điên sợ hãi.

Phong tử ngồi xổm bên cạnh mầm hương xuân, lo lắng dùng ngón tay nhẹ vuốt hai viền lá đen.

Phong tử nói với mầm hương xuân: Xuân nhi Xuân nhi, người làm sao vậy, người làm sao vậy a.

Mầm hương xuân đứng đó, phờ phạc rũ thân cành xuống.

Phong tử khổ sở lắm lắm lâu lâu: Xuân nhi sinh bệnh rồi, Xuân nhi rất khó chịu, ta muốn cho xuân nhi chữa bệnh a.

12. Chương 12

Con của Lý Hán từ trong thành về. Nhi tử Lý gia nói: trong thành rất hảo ngoạn, so với thôn Hương Xuân náo nhiệt hơn rất nhiều.

Nhi tử Lý gia ở trong thành sống khá tốt, mở một quán rượu nhỏ, sinh ý rất hưng thịnh.

Nhi tử Lý gia muốn đem theo nhi tử Trương gia, nhi tử Lưu gia cùng nhi tử Từ gia cùng đi vào thành .

Lúc xe ngựa đi đến cửa thôn, nhi tử Lý gia trông thấy kẻ điên từ phía sau sườn núi chạy tới.

Phong tử chạy đến trước mặt nhi tử Lý gia, cực kỳ vội nói: Xuân nhi sinh bệnh rồi, có thể mang ta đi tìm thầy lang không.

13. Chương 13

Nhi tử Lý gia rời nhà lâu, đã sớm quên trong thôn có một kẻ điên, càng không biết Xuân nhi là ai.

Nhi tử Lý gia thấy thiếu niên yếu ớt này thật sự rất vội, để hấn lên xe ngựa.

Trong xe nhi tử Trương gia, nhi tử Lưu gia cùng nhi tử Từ gia kinh ngạc nhìn nhi tử Lý gia.

Nhi tử Lý gia đối với bọn họ giải thích: tiểu huynh đệ này trong nhà có người sinh bị bệnh, muốn tới trong trấn tìm thầy lang.

Nhi tử Tam gia trong nội tâm lại càng không hiểu được: kẻ điên trong nhà tại sao có thể có người, kẻ điên làm sao có thể tìm thầy lang chứ.

14. Chương 14

Trong thị trấn có một lang trung rất nổi danh, có thể trị khỏi rất nhiều bệnh.

Nhi tử Lý gia nói cho kẻ điên những lời này, liền mang theo nhi tử Tam gia đi cửa hàng mua rượu.

Phong tử ngây ngốc đi trên đường ở thị trấn, có một số người đem hấn trở thành tên khát cái, hướng hấn ném đồng tiền.

Phong tử nhặt lên đồng tiền, nhìn mứt quả cùng đồ chơi làm bằng đường chưa từng ném qua.

Phong tử đem tiền đồng bỏ vào túi, nghe nói thỉnh thầy lang cũng giống như ăn kẹo hồ lô, là phải trả tiền .

15. Chương 15

Phong tử tìm được nhà thầy lang, thầy lang vừa mới khám bệnh tại nhà về.

Phong tử sốt ruột nói với thầy lang: Lang trung, Xuân nhi của ta sinh bệnh rồi, lang trung, người chữa bệnh cho Xuân nhi a.

Thầy lang hỏi phong tử: Xuân nhi bây giờ là tình trạng gì.

Phong tử nghĩ nghĩ: thân thể Xuân nhi biến thành màu đen .

Thầy lang một bên chuẩn bị thuốc một bên hỏi: Xuân nhi là ai, là phu nhân của người sao.

Phong tử ngây ngẩn cả người. Sau nửa ngày kẻ điên lại hì hì nở nụ cười, mắt híp thành hai vầng trắng cong, cười có điểm ngốc.

16. Chương 16

Phong tử chạy đến tửu quán Lý gia, đem nhi tử Trương gia, nhi tử Lưu gia cùng nhi tử Từ gia đẩy ra ngoài.

Phong tử nói cho bọn hắn biết, thầy lang trong nhà chờ nhìn bệnh.

Tam gia nhi tử không thể để cho lang trung nổi danh chờ đợi, nên nhi tử Tam gia không tình nguyện mượn xe ngựa nhi tử Lý gia.

Nhi tử Tam gia hỏi kẻ điên: người có tiền đưa cho thầy lang à.

Phong tử sờ sờ tiền đồng trong túi quần, gật gật đầu.

Nhi tử Tam gia hỏi kẻ điên: Xuân nhi là ai, Xuân nhi này là ai chúng ta cũng không có nghe nói qua.

Phong tử nháy mắt mấy cái, hì hì cười nói: Xuân nhi là của ta. . . . Là ta bằng hữu tốt nhất của ta.

17. Chương 17

Phong tử đi vào nhà tranh, lúc chỉ thầy lang mầm cây hương xuân, thầy lang tức giận râu ria đều dựng đứng lên.

Nhi tử Tam gia nghiêm mặt đỏ lên, hướng thầy lang nổi danh xin lỗi.

Thầy lang nổi danh nói: các người phải đưa tiền chẩn phí cho ta, trò đùa khôi hài này của các người làm trễ nãi thời gian của ta.

Nhi tử Tam gia đối kẻ điên nói: còn không mau đem tiền đưa cho lang trung.

Phong tử liền từ trong túi quần móc ra vài đồng tiền, râu ria lang trung lại một lần nữa tức giận bị dựng lên.

18. Chương 18

Nhi tử Tam gia đều tự ra bạc, đem tiền chẩn phí đưa cho lang trung, lại thỉnh lang trung ăn một bữa cơm.

Nhi tử Tam gia đem tất cả thức ăn và rượu từ trong nhà ra, mong lang trung đại nhân đại lượng, chớ vì tiếp mầm cây hương xuân mà tức giận.

Uống rượu hơn ba lần, thầy lang uống rượu có chút sau, nhi tử Tam gia càng say đến không còn hình dáng.

Nhi tử Tam gia say khướt đưa lang trung về, từ cửa thôn trở về, đi ngang qua túp lều nhỏ của kẻ điên.

Nhi tử Tam gia liếc nhau, say khướt hướng túp lều nhỏ đi đến.

19. Chương 19

Phong tử ngồi xồm bên cạnh mâm hương xuân, khổ sở lắm bầm lều bầu.

Vành mắt phong tử hồng hồng nói: Xuân nhi Xuân nhi, thầy lang không chịu cho trị bệnh cho người. Xuân nhi Xuân nhi, ta nên làm cái gì bây giờ.

Nhi tử Trương gia chửi: kẻ điên, người hại chúng ta không có đi dạo trong thành.

Nhi tử Lưu gia chửi: kẻ điên, người hại chúng ta mất mặt.

Nhi tử Từ gia chửi nói: kẻ điên, người hại chúng ta tiêu hết không ít ngân lượng.

Nhi tử Tam gia say khướt vây quanh nói: kẻ điên, người nhìn, hai má người thật rất đẹp mắt.

20. Chương 20

Nhi tử Trương gia đem kẻ điên đặt trên mặt đất, xé kiện xiêm y duy nhất của kẻ điên .

Nhi tử Lưu gia tách hai chân gầy teo của kẻ điên ra, đem gì đó chống đỡ tại cổ kẻ điên.

Nhi tử Từ gia cũng nắm bắt “vật kia”, tại bên miệng kẻ điên mà cọ qua cọ lại.

Phong tử giãy giãy, không thể giãy được, miệng bị “vật kia” của nhi tử Từ gia bịt kín.

Phong tử kinh ngạc nhìn chăm chăm vào mâm cây hương xuân, nhìn chăm chăm giống như say mê.

Nhi tử Lưu gia đột nhiên đẩy vào, kẻ điên đột nhiên trợn tròn mắt, trong cổ họng hừ ô ô.

21. Chương 21

Nhi tử Tam gia có chút tỉnh rượu, nhi tử Tam gia mặt quần lại.

Nhi tử Tam gia quyết định tha thứ cho kẻ điên. Nhi tử Tam gia bỏ đi.

Trời đột nhiên đổ mưa , xối lên tấm lưng gầy ngò tái nhợt của kẻ điên.

Phong tử chậm rãi đứng lên, mang theo một thân vết ứ đọng đứng ở trong mưa, hai tay chậm rãi ôm lấy thân thể trần truồng.

Phong tử đi qua ngồi xồm bên cạnh mâm cây hương xuân, kẻ điên hì hì cười.

Mưa theo hai má của hắn chảy xuống, phong tử nói: Xuân nhi Xuân nhi, ta đang cười phải không, ta không khóc nha.

22. Chương 22

Nhi tử Tam gia gần đây thỉnh thoảng sẽ “đi ngang qua” túp lều nhỏ của kẻ điên , “nhìn” kẻ điên.

Phong tử không thể phản kháng lại ba người đàn ông, phong tử lại nhất định bọn họ phải vào tiền nhà tranh “Làm khách” .

Nhi tử Tam gia hỏi: trong phòng cùng ngoài phòng có gì khác nhau.

Phong tử nghiêm túc nói cho bọn hắn biết: nếu ở ngoài phòng..., Xuân nhi sẽ nghe thấy a.

Phong tử lại nghiêng đầu sang chỗ khác nói với mầm cây hương xuân: Xuân nhi Xuân nhi, không nên mấy thứ buồn nôn đó a.

Phong tử nói: Xuân nhi Xuân nhi, người nghe thấy không.

23. Chương 23

Nhi tử Lý gia phạm tội a, nghe nói Nhi tử Lý gia giết người ở thị trấn.

Tửu quán của Lý gia đóng cửa, Lý Hán giật mình hoang mang lo sợ.

Con gái Quan huyện chịu ơn với nhi tử Lý gia, ở trước mặt phụ thân thay ân nhân cầu chuyện.

Quan huyện liền đối Lý Hán nói: nhi tử nhà người giết người không có ai nhìn thấy, không có người trông thấy nhà của người nhi tử giết người.

Quan huyện lại hướng Lý Hán nói: người giết người phải chịu án tử hình.

24. Chương 24

Bọn nha dịch mang theo gậy gỗ cùng khóa sắt đi vào thôn Hương Xuân.

Nha dịch đối Lý Hán nói: chúng ta đi bắt tội phạm giết người.

Lý Hán kêu lên: kẻ điên ở tại trong túp lều giết người!

Nha dịch nói: a, nguyên lai là kẻ điên giết người.

Bọn nha dịch đi vào nhà tranh, dùng gậy gỗ và khóa sắt bắt kẻ điên lại.

25. Chương 25

Phong tử dùng sức bới trên mặt đất, móng tay cào trên mặt đất thật sâu.

Phong tử gấp gấp nói: ta đi, ai tưới nước cho Xuân nhi, ai cùng xuân nhi nói chuyện.

Phong tử lo lắng nói: Xuân nhi đang sinh bệnh a! Không có ta, Xuân nhi sẽ chết .

Phong tử sốt ruột nói: Xuân nhi Xuân nhi, ta không muốn phải rời đi người, không muốn phải rời đi người a.

Móng tay phong tử gãy ra, chảy ra máu hồng hồng . Nha dịch lòi kéo xiềng xích áp kẻ điên đi.

Phong tử rốt cục khóc hét lên.

26. Chương 26

Phong tử bị giam trong phòng giam. Phong tử khóc gọi người .

Phong tử khóc ròng nói: Van cầu các người, thả ta trở về chiếu cố Xuân nhi a.

Lính canh ngục hỏi: Xuân nhi là ai, Xuân nhi làm sao vậy.

Phong tử khóc ròng nói: Xuân nhi là bằng hữu tốt nhất của ta, hẳn hiện tại đang sinh bệnh .

Lính canh ngục hỏi: Xuân nhi ở nơi nào.

Phong tử khóc ròng nói: ở tại trước cửa nhà tranh của ta.

Lính canh ngục gắt một cái, liền nói: thật là một kẻ điên.

27. Chương 27

Phong tử bị khóa ở trên nhà tù, ngực gầy yếu của kẻ điên có thật nhiều vết roi.

Lính canh ngục dùng que hàn hồng nóng dán ở trên lưng kẻ điên một chút.

Lính canh ngục hỏi: người là tại sao giết người, người tại sao phải giết người.

Phong tử buông thõng đầu, tóc xõa xuống, trong miệng lầm bầm thì thầm nói gì đó.

Lính canh ngục nói: người lớn tiếng một chút.

Lính canh đem lỗ tai gần lại nghe.

Phong tử một lần một lần nỉ non: Xuân nhi Xuân nhi, người có khỏe không. Xuân nhi Xuân nhi, người nghe thấy không.

Lính canh nói với lính canh ngục khác: vẫn chỉ là nói một câu này, thật là điên khùng không chịu được .

28. Chương 28

Có một đại quan trẻ đến từ kinh thành, đại quan tuần tra đến trong huyện thành.

Đại quan biết rằng trong huyện thành có chuyện giết người, đại quan muốn tự mình xử án.

Đại quan rất nhanh tra ra chân tướng. Đại quan nói với quan huyện: giết người rõ ràng là nhi tử nhà người làm nha.

Nhi tử của quan huyện nhận lấy phê bình nghiêm khắc từ quan huyện. Quan huyện mang theo nhi tử thỉnh đại quan ăn một bữa cơm.

Trên bàn rượu đại quan cũng phê bình nhi tử nhà quan huyện, đại quan nói: tiểu hài tử gia từ nay về sau không cần phải lại quấy rối.

Phong tử được rửa sạch oan khuất, được thả về nhà.

Giải thích chút: Con ông quan giết người lại đổ tội cho con ông Lý gia. Mà con gái ông quan lại chịu ơn con ông Lý nên xin giùm =.= Thế là ông quan với ông Lý nói chuyện với nhau =.= VÀ cuối cùng là ông Lý lại đổ tội lên cho bé thụ =.=

29. Chương 29

Phong tử khó khăn đi trên đường về nhà, chân trần ở trên mặt đất mài mài , mài ra rất nhiều bọng nước nhỏ.

Phong tử cảm thấy trời và đất giống như ôm nhau cùng một chỗ, chúng nó ôm nhau mà xoay chuyển, chuyển đến phong tử đầu hoa mắt choáng váng.

Phong tử sờ sờ của đầu mình, nóng nóng . Phong tử cảm thấy trên người thật là đau.

Phong tử lầm bầm nói: Xuân nhi Xuân nhi, người nói ta sẽ không chết chứ .

Phong tử nói: Xuân nhi Xuân nhi, ta thật là khó chịu a. Xuân nhi Xuân nhi, người nghe thấy không.

30. Chương 30

Lúc phong tử trở lại thôn Hương Xuân, túp lều nhỏ chỉ còn lại có một nửa a, rách tung toé đứng ở đó.

Phong tử muốn chạy qua, lại ngã sấp xuống rồi, phong tử bò từ chút một đến trước cửa nhà tranh.

Phong tử thấy mầm cây hương xuân của hắn đều biến đen rồi, mầm cây hương xuân của hắn bị bùn đất làm cho nứt ra khe hở nhỏ.

Phong tử bỏ nhào bưng lấy mầm cây hương xuân đen, nước mắt phong tử nhỏ tí tách, nhỏ vào trên mặt đất khô khốc.

Phong tử lầm bầm nói: Xuân nhi Xuân nhi, ta đã trở về a. Xuân nhi Xuân nhi, người nghe thấy không.

31. Chương 31

Phong tử vẫn thức sớm mỗi sáng, chạy đến bờ sông mức nước đến tuổi cho mầm hương xuân của hắn.

Phong tử lại không có thể chia sẻ uống chung nửa phần nước với mầm hương xuân, vì uống sẽ rất khó chịu rất khó chịu.

Phong tử hiện tại thương hay ho khan, ho ra rất nhiều máu hồng hồng.

Trên lưng phong tử có một ít lõm bầm màu tím, có đôi khi sẽ chảy ra nước dinh dính rất khó ngửi .

Lão nhân gia có kiến thức rộng trong thôn Hương Xuân nói: chịu qua hình phạt ở trong ngục, hơn phân nửa sẽ là như vậy .

Lão nhân gia tuyên bố: thân thể kẻ điên hỏng mất a!

32. Chương 32

Sau khi thân thể phong tử bị hỏng đi, sẽ không có người tìm phong tử hỗ trợ làm việc.

Phong tử lúc đầu còn có thể đứng lên đi đường, uống một ít thủy cho no bụng. Nhưng về sau phong tử lại không đứng lên nổi.

Phong tử té ngã bò bò hướng bờ sông nhỏ đi, phong tử ngã bò bò bưng lấy bán gáo nước trở về.

Phong tử đem nước tưới lên mầm cây hương xuân bị đen, phong tử toét ra miệng khô nứt hì hì cười.

Phong tử nói: Xuân nhi Xuân nhi, người nhất định sẽ khá hơn. Xuân nhi Xuân nhi, người nghe thấy không.

Phong tử lấy tay bưng lấy mầm cây hương xuân, đầu phong tử chôn ở trong khuỷu tay, bả vai run rẩy.

33. Chương 33

Thân thể phong tử càng ngày càng tệ rồi, phong tử bò cũng không nổi.

Nhi tử Lý gia bởi vì được kẻ điên gánh tội thay, có khi sẽ cho kẻ điên ăn một chén súp.

Phong tử nói với nhi tử Lý gia: xin người giúp ta tưới nước cho Xuân nhi a.

Nhi tử Lý gia thương cảm nhìn kẻ điên , đi ra ngoài cho tưới nước cho mầm cây hương xuân đã sớm héo.

Phong tử nằm trong nhà tranh, con mắt nhìn chăm chăm vào mầm cây hương xuân ở trước cửa .

Phong tử nói tiếng rất nhỏ: Xuân nhi Xuân nhi, ta rất vất vả a. Xuân nhi Xnhi, người cần phải đứng dậy cho tốt a.

34. Chương 34

Sáng hôm sau, phong tử bị âm thanh ở trước cửa ra vào đánh thức.

Từ gia muốn xây một phòng mới, Từ gia cho rằng nhà tranh của kẻ điên chiếm một khối phong thủy tốt .

Từ gia lão gia tiến vào nhà tranh, Từ gia lão gia hỏi kẻ điên: người nguyện ý đem địa phương này tặng cho chúng ta không.

Phong tử há to miệng, phong tử đã nói không nên lời gì, kẻ điên bị tắt tiếng .

Từ gia lão gia quay đầu lại nói: kẻ điên đồng ý, các người tới đem kẻ điên mang ra đi, ta muốn đo đạc lại mảnh đất này.

Từ gia lão gia còn nói: đào cây hương xuân héo ở trước cửa ném đi, nhìn thật xấu a .

Phong tử nói: Xuân nhi Xuân nhi, ta rất thích người. Xuân nhi xuân nhi, người nghe thấy không.

35. Chương 35

Phong tử bỗng dừng mở to hai mắt, con mắt phong tử chưa từng trợn lớn như vậy.

Phong tử giãy dụa té trên đất, Phong tử từng chút hướng phía cửa bò qua .

Phong tử y y nha nha gào thét , dùng cuống họng bị câm nói không ra gì.

Phong tử nói: các người không nên thương tổn Xuân nhi! Các người không nên thương tổn Xuân nhi!

Nước mắt phong tử chảy ra, từ cái cằm chảy đến trên mặt đất, phong tử nói: chớ làm tổn thương Xuân nhi, nó là bằng hữu tốt nhất của ta a.

36. Chương 36

Người của Từ gia đem cái xẻng cắm vào bên cạnh mầm cây hương xuân trên đất, chuẩn bị đem mầm xẻng lên.

Phong tử kêu thảm nhào tới, liền bị người của Từ gia ngăn lại. Kẻ điên cầu xin thương xót nhìn qua người của Từ gia.

Phong tử gào khóc , không cần phải xẻng đứt Xuân nhi! Không cần phải xẻng đứt Xuân nhi a!

Xuân nhi không có chết, Xuân nhi chỉ là sinh bệnh thôi, Xuân nhi chỉ là sinh bệnh thôi a!

Nước mắt nước mũi phong tử hỗn thành một mảnh. Cái xẻng của người Từ gia giơ lên ——

Mắt phong tử lập tức nhìn thẳng, gắt gao nhìn chăm chăm vào cái hướng kia, một tay nhắm về phía trước đưa qua.

Tay phong tử đột nhiên rớt xuống, phong tử như thể cắt đứt khỏi người, co rúc trên đất ở dưới chân mọi người.

Phong tử nhỏ giọng nói: Xuân nhi Xuân nhi, ta bảo vệ không được người a. Xuân nhi Xuân nhi, người nghe thấy không.

Mắt phong tử dần dần híp lại thành hai vằn trắng khuyết, tựa như lúc hắn đang cười, sau đó mắt kẻ điên nhắm lại.

37. Chương 37

Mọi người nhìn người cuộn lại trên mặt đất, từ quần áo rách nát thấy được làn da xám tro.

Mọi người giống như thấy được, lại giống như không thấy được. Giống như chi bằng nói cái gì, lại không biện pháp nói cái gì.

Từ gia lão gia thở dài một hơi: như thế nào biến thành như vậy, vốn là một người chết rồi, thật xui xẻo a.

Từ gia lão gia nói: trong chốc lát đem người lôi đi chôn a, tìm một đỉnh núi tốt.

Từ gia lão gia nói: ta muốn đo đạc mặt đất, các người còn không dọn dẹp tốt đi.

Người của Từ gia nói: Lão gia, cây hương xuân này giống như gặp quỷ, cầm xẻng thế nào cũng không nhúc nhích được.

Người của Từ gia nói: Lão gia, cây hương xuân này gặp quỷ a, cây hương xuân đang lớn lên a.

38. Chương 38

Biến thành màu đen, mầm cây hương xuân khô héo, khi mọi người không nhìn, vọt hướng bò lên trường .

Lớp màu đen giống như được lột ra, biến thành màu xanh trơn bóng, lá mới non tại dần dần ở trên cành nảy mầm.

Một gốc cây hương xuân cao lớn cứ như vậy mà trưởng thành trước mặt mọi người, cả kinh người Từ gia chờ hỗn loạn không thôi.

Cây hương xuân ở trên mặt đất mọc rễ dài, ở bên cạnh kẻ điên mà chui từ dưới đất lên ra, đem thi thể kẻ điên chặt chẽ cuốn lên.

Tựa như một cánh tay rộng lớn, đem thân thể yếu ớt của phong tử nhẹ nhàng ôm vào trong ngực.

Người trong thôn đều chạy ra nhìn, mọi người kinh ngạc: này cây kỳ lạ, chẳng lẽ là chuyện xui xẻo, thiên muốn giáng tai họa xuống.

39. Chương 39

Cây hương xuân cũng không có ngừng sinh trưởng, rễ của nó không ngờ mọc ra cành mới, sinh ra cây hương xuân mới.

Cây hương xuân mới tiếp tục mọc rễ nảy mầm, như thế lặp lại, cây cây cả gốc, cây cây đồng tâm, tràn lan vây quanh nhà tranh của phong tử.

Người trong thôn giật mình chạy trốn tứ phía, mạnh ai nấy chạy. Cứ tiếp tục như vậy, thôn Hương Xuân sẽ bị cây hương xuân nuốt hết .

Nhưng cây hương xuân lại không hướng vào thôn mà sinh trưởng, cây hương xuân chỉ ở ngoài thôn sinh trưởng thành một rừng hương xuân xanh.

Ở giữa rừng xanh, chính là cây hương xuân ôm lấy phong tử, sinh trưởng ở bên cạnh nhà tranh rách nát , thân cây không ngờ lại che trời.

Gió thổi qua, lá xanh cây hương xuân giống như nhấp nhô , vang sào sạt, âm thanh lại giống như đang khóc thảm.

.

.

.

Thân ái, Thân ái của ta, là ta a.

Thân ái, Thân ái của, ngàn năm tu hành, ta cuối cùng đã đắc đạo, nhưng vẫn là chậm một bước.

Thân ái, Thân ái, ta nghe thấy, ta nghe thấy. Ta nghe nhìn thấy a!

40. Chương 40: Ngoại Truyện 1

Kẻ điên chính là Kẻ điên

Kẻ điên: chăm chăm Người không phải là Xuân nhi a.

Nam tử áo lục: mỉm cười Ân, ta đã đắc đạo, tu thành hình người.

Kẻ điên: chần chờ Người chảy nước mắt ràn rụa a.

Nam tử áo lục: lau mắt ta, ta nghĩ đến người.

Kẻ điên: cắt đứt chờ một chút, người là cây hương xuân tinh!

Nam tử áo lục: gật đầu đúng vậy, cây hương xuân là nguyên hình của ta.

Kẻ điên: nghiêm túc Vậy xin lỗi, ta vừa rồi dựa theo tập tục của phàm nhân để nói chuyện.

Nam tử áo lục: mờ mịt ? ? ?

Kẻ điên: Cập Nhật Trên mặt người chảy đầy nước nhựa của cây hương xuân a! ! !

Kẻ điên: nghiêng đầu Khoé miệng của người tại sao lại rút lại? Chẳng lẽ các người càng thói quen như vậy — trên mặt người tràn đầy nước nhựa cây hương xuân a! !

A Phong: Ta bó tay với em thụ này :sofunny:

41. Chương 41: Phiên Ngoại 2

Thời gian ngày từng ngày qua

Nam tử áo lục: hai tay ôm Hôm nay mười lăm tháng giêng, ta và người đến chơi đoán câu được không?

Kẻ điên: hai mắt ngôi sao Ta ra đề, người tới trả lời a!

Nam tử áo lục: cười ôn nhu Được.

Kẻ điên: thanh giọng Xuân nhi bị trứng gà đánh vào đầu, thành ra món gì.

Nam tử áo lục: mặt hắc ? ? ?

Kẻ điên: đắc ý Cây hương xuân xào trứng a.

Kẻ điên: thanh giọng nói Xuân nhi bị đậu hũ đánh vào đầu, đánh thành món gì a.

Nam tử áo lục: mặt rất đen

Kẻ điên: đắc ý Cây hương xuân trộn đậu hũ a.

Kẻ điên: thanh tiếng nói Xuân nhi bị bánh mì loại lớn đánh vào đầu, đánh thành món gì a.

Nam tử áo lục: mặt phi thường hắc ==||

Kẻ điên: đắc ý Bánh rán cây hương xuân a~.

Nam tử áo lục cuối cùng ngồi xuống ôm lấy kẻ điên đang đắc ý, đi vào nhà tranh.

Nam tử áo lục đem kẻ điên nhét vào trên giường gạch, thoát quần áo của nhau, thân hình liền dề lên.

Nam tử áo lục: mỉm cười ta cũng ra một câu đố vậy —— cây hương xuân chen vào cây hoa cúc, làm ra một loạt hành động.

Kẻ điên: vắn vẹo cái này căn bản là ý của mặt chữ a.

-

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ta-nghe-thay>